

SPREJEM OB 8. MARCU

Predsedstvo občinske konference Zveze rezervnih vojaških starešin je povabilo na dan žena v družbeni center Bežigrad na tradicionalno srečanje vse rezervne vojaške starešine – žene iz občine. Goste je pozdravil predsednik občinske konference ZRVS generalmajor Jože Šeme in jim čestital za praznik. V pogovoru z ženami je tekla beseda med drugim o predetoječajni volitvi novega predsedstva in organov občinske konference ZRVS ter o volitvah za skupščinske organe. Kot v prejšnjih letih so tudi na tem srečanju žene-RVS predlagale svojo predstavnico Ivico Kogoj-Marjanec v predsedstvo OK ZRVS. Za kandidate v odbor za kontrolo materialno finančnega poslovanja pa Majdo Hlaš in Zofijo Radel in v samoupravno sodišče Viktorijo Merlot. Predlagale so tudi, da se za žene RVS organizira streliško tekmovanje z malokalibrsko puško.

V prijetnem razgovoru so žene RVS obujale spomine na čase NOB in povojne obnove ter graditve socializma, kakor tudi o nadaljnjih nalogah v organizaciji. Ob koncu srečanja jim je predsednik zaželel predvsem zdravja in uspehov pri delu.

Foto: D.R.

V DOMU STAREJŠIH OBČANOV

Vrata so na široko odprta

Če je človek zdrav in če ni osamljen, je lahko tudi starost lepa, pravilo velikokrat starejši. Kaj pa če ni vse tako? Velikokrat ni niti svojcev in prijateljev niti sosedov, ki bi priskočili na pomoč onemoglim starim ljudem. Za Bežigradom se Dom starejših občanov že peto leto trudi olajšati jesen življenja svojim oskrbovancem, ki jih je čez dvesto pa tudi vsem tistim, ki sicer stanujejo doma, v Dom pa pridejo na delovno ali fizioterapijo ali jim iz Doma vsak dan pripeljejo kosilo.

Starejšim ljudem so lani za Bežigradom razvozili kar

12.343 kosil, med njimi tudi veliko dietnih za sladkorne bolnike, ter za tiste z želodčno ali ledvično dieto. Poleg razvažanja kosil so v bežigradskem Domu starejših občanov organizirali tudi pranje perila, različna predavanja ter dnevno bivanje za osem varovancev. Patronažna služba Doma, ki skrbno bdi nad starejšimi Bežigradčani pa je lani opravila 51 patronažnih obiskov.

Oskrbovanci doma niso kar tako. Ukvarjajo se z ročnimi deli, urejajo svoj rastlinjak, občasno pa tudi svoje glasilo, re-

dno se tudi izobražujejo. Lani se je skupina z zvišanim krvnim pritiskom v Domu sestala petkrat. Izvedeli so, kako mora živeti bolnik z visokim krvnim pritiskom, kako naj se hrani in kaj sploh je to visok krvni pritisk.

KJE STE UPOKOJENCI?

Za Bežigradom je približno 7.000 upokojencev, le 3.000 med njimi pa jih je včlanjenih v Društvo upokojencev. Kaj pa ostali? Delovne organizacije se jih nekajkrat na leto spo-

mnijo, ko jih povabijo na proslave, to pa je tudi vse. Ko zapustijo delovno mesto, si le redki primerno organizirajo vsakdan. Tisti, ki so bili že prej aktivni v krajevni skupnosti, delo mlajših tudi po upokojitvi bogatijo s svojimi izkušnjami, vse preveč pa jih še vedno ostaja za štirimi stenami. Zakaj tako? Dom starejših občanov za Bežigradom je vendar odprtega tipa. To pomeni, da je odprt vsak dan za vse starejše Bežigradčane, ki velikokrat tarnajo, tako kot mladi, da nimajo prostorov, kjer bi se zbirali. Marca so povabili v Dom vse prebivalce Stožic, ne le starejše, da bi jih obiskali, našli med njimi nove prijatelje, skupaj šahirali, izdelovali ročna dela, peli, se pogovarjali, brali ali igrali na instrumente, pa je bil odziv žal bolj majhen.

PIONIRJI SO NAPRAVILI PRVI KORAK

Pionirji bežigradskih osnovnih šol že dve leti redno obiskujejo starejše občane v Domu. Predstavijo se jim s kratkim kulturnim programom potem pa se tudi pogovarjajo. Mogoče bi kanilo med temi rednimi obiski organizirati tudi ure pravilic za otroke. Zadnjo besedo o tem bodo seveda rekli oskrbovanci doma. V. P.

Nevesela zgodba ob jubileju

Center za socialno delo se bo moral preseliti

Leto 1962: Na podlagi zakonov – jugoslovanskih in slovenskih – je občinski ljudski odbor Ljubljana-Bežigrad na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 8. 6. 1962 sprejel sklep o ustanovitvi Zavoda za socialno delo občine Ljubljana-Bežigrad s sedežem v Podmilščakovi 24. Ob ustanovitvi samoupravnih interesnih skupnosti je bil Zavod preimenovan v Center za socialno delo kot strokovna služba SIS za socialno delo družbeno politične skupnosti Ljubljana-Bežigrad.

Leto 1982: Kam naj gremo? Na pustni torek v Centru za socialno delo ni bilo, kot se za ta dan spodobi, veselega razpoloženja. Skalilo ga je pismo, s katerim mu Gradbeno podjetje Bežigrad odpoveduje poslovne prostore. Rok za izpraznitev: neodložno do 31. maja 1982.

Direktor Gradbenega podjetja Bežigrad: »Odpovedi nismo dali zaradi kakšnih nesoglasij. S Centrom smo bili vselej v zelo dobrih odnosih. Razlog za odpoved: obseg našega dela se glede na stabilizacijo in ustavev investicijskih nenehno širi. V močnem porastu je delo okrog vzdrževanja in adaptacije objektov. Pa tudi zaradi prestrukturiranja gospodarstva v izvoz moramo preiti na sodobnejši način poslovanja. Naši tehniki so utesnjeni, pa tudi organizacija skupnih služb je razbita. Odpoved je bila dana z edinim ciljem – pomagati nam in hkrati tudi Centru za socialno delo, da pride končno enkrat že do lastnih prostorov.»

Direktorica Centra za socialno delo: »Odpoved nas je sicer presenetila, vendar pa jo razumemo. Podjetje potrebuje prostore, mi pa tudi. Utesnjenost še toliko bolj občutimo spriču dejstva, da dobivamo nenehno nove in nove z zakonom določene obveznosti. Samo v zadnjem času nam je bila naložena odgovornost za predzakonsko svetovanje in prve stike, zakonsko svetovanje, dogovori o stikih med roditelji in otroci in še kup drugih občutljivih zadev, ki jih je treba obravnavati intimno in individualno.»

Že dolga leta se Center za socialno delo bori, da bi prišel do lastnih, njegovi dejavnosti ustreznih prostorov. Ponujene so mu bile razne rešitve, ki pa so bile prav zavoljo narave in obsega njegovega dela nesprejemljive. Ponujena mu je bila celo neka zasteklena dvorana, ki bi ustrezala bančnemu ali davčnemu poslovanju, ne pa službi, ki ima opravka z človekovo stisko in reševanjem njegovih konfliktnih situacij. Takega, izredno delikatnega dela, pa se ne more opraviati s pogovori pri »šalterjih« in po uradniških metodah.

Pred nekaj leti se je le ponudila prava prilika. Centru so bili zagotovljeni primerni porostori. Toda... Povzeto iz nekega dokumenta: V času ko je bil govor o preselitvi občinskih služb iz lesenih stavb na Parmovi ulici v novo zgradbo na Linhartovi 13, je SIS socialnega skrbstva

dobil zagotovilo, da bo lahko za potrebe njegove strokovne službe t. j. Centra za socialno delo uporabil stavbo na Parmovi 43. Glede na to, je SIS s podjetjem Soseska sklenil pogodbo o plačilu prispevka k stroškom za urejanje stavbnih zemljišč, kar ga je stalo 1.202.985 din. Kupoprodajne pogodbe pa ni bilo moč skleniti, ker prodajalec stavbe (SoB) ni imel ustrezne dokumentacije o legalnosti objekta. Sredstva, ki jih je SIS socialnega skrbstva dala za urejanje stavbnih zemljišč so bila prenešana na SIS družbenega standarda in uporabljena kot investicijska sredstva za zgraditev poslovnega objekta Linhartova 13.

Ko so se občinske službe preselile v novo stavbo je SIS socialnega skrbstva začela prenavljati in urejati prostore v lesenih hiši na Parmovi 43. V prenovi je vložila 1.457.349 din. Med prenovi je čakala na legalizacijo objekta, česar pa kljub večkratnim urgencam, ni dočkala...

Potem pa se je nenadoma vse podrla. Na kratko: parceli, na kateri stoji objekta Parmova 41 in Parmova 43 sta bili prodani Elektrotehni za njen toz Digital, ki se sedaj imenuje Delta. S tem je Delta dobila pravico, da razpolaga s hišo, ki je bila zagotovljena skupnosti socialnega skrbstva za potrebe njene strokovne službe.

Pustite vsako upanje vi, ki vstopate, je dejal Dante v svoj čudoviti pesnitvi. Tudi skupnost socialnega skrbstva in njen Center za socialno delo sta bila primorana opustiti upanje, da bosta vstopila v hišo, katere vrata so jima bila že odprta.

Sedanji trenutek: Prostorske probleme Centra za socialno delo preučuje sedaj izvršni svet občine oziroma komite za družbene dejavnosti. Upamo, da to pot ne bo kakšnih vmesnih dogodivščin in da bo Center končno le prišel do potrebnih prostorov, kar bi bilo najlepše darilo za njegovo dvajsetletno ustvarjalno in za našo družbeno skupnost izredno koristno delo.

EDA KOMAVLI

Obvestilo rezervnim vojaškim starešinam

Zveza rezervnih vojaških starešin seznanja, kdaj bodo krajevne organizacije ZRVS izvajale zaključni pouk za rezervne vojaške starešine – obveznike.

KRAJEVNE ORGANIZACIJE	Preverjanje znanja iz idejnopolitičnega in varnostnega izobraževanja	Reševanje taktične naloge, pohod z obdelavo gradiva iz topografije in streljanja z MK puško
Bežigrad sever in jug	1. aprila	10. aprila
Boris Žihari		10. aprila
Urška Zatler in 7. september	22. marca	17. aprila
Ivan Kavčič in Jože Štembal	17. aprila	17. aprila
Stožice	18. aprila	18. aprila
		pohod in streljanje bo 6. maja
F. Ravbar, Črnuče-Gmajna,		
R. Dragar in Nadgorica-Ježa	24. marca	18. aprila
Koroških partizanov	16. marca	20. aprila
Brinje	20. aprila	20. aprila
		pohod in streljanje bo 15. maja
Savsko naselje I. II. in III.	15. aprila	22. aprila
Ježica, Savlje-Kleče	6. aprila	24. aprila
B. Kidrič, A. Linhart in M. Jarca	16. marca	24. aprila
Stadion in Triglav	22. aprila	22. aprila
		pohod in streljanje bo 13. maja
Beričovo-Dol-Šentjakob	3. aprila	3. aprila
		streljanje bo 8. aprila

Razpored objavljamo zato, da se boste pravočasno pripravili in zagotovili udeležbo.

O šolskih glasilih

9. marca so se v Družbenem centru za Bežigradom zbrali mentorji šolskih glasil, predstavniki kulturnih društev z bežigradskih osnovnih šol, predstavniki Zveze pionirjev, Zveze socialistične mladine Slovenije, Zavoda za šolstvo, Zveze kulturnih organizacij in odbora za bralno značko.

Na posvetu je tekla beseda o vlogi in načinu dela glasil na šolah. Igor Longyka, glavni in odgovorni urednik Pionirja, je opozoril na trajno vlogo šolskega glasila – informativno, vzgojno in kulturno. Udeleženci so na posvetu ugotovili, da pionirji še pre malo poznajo in uporabljajo pri pisanju osnovne novinarske vrste, zato bodo še letos organizirali posebni seminar, za mentorje in mlade informatorje, ki bo namenjen prav osnovam novinarskega pisanja.

V. P.

Pionirji bežigradskih šol redno obiskujejo Dom starejših občanov v Stožicah.

Foto: V. P.